

ikke saa lille Rolle. Naar en almindelig Daglejer har 300—400 Kr. i Indtægt om Aaret og har 2—3 Børn i en Alder fra 10—14 Aar, som han kan sende ud for at tjene om Sommeren, saa at de kunne faa Kosten i 6—7 Maanedes og komme hjem om Efteraaret med en 20—30 Kr., saa har dette ikke saa lidt at sige i en saadan Husholdning, og jeg er temmelig vis paa, at naar vi tog den Indtægt fra Forældrene og spurgte, om de vilde undvære den, uden at vi samtidig gav dem noget til Erstatning, vilde de fleste af de Herrers egne Meningsfæller sige: Nej Tak!

Dette er det væsentligste, som jeg har bygget min Modstand paa. Jeg mener fremdeles, at det er heldigt og endog paa-trængende nødvendigt, at der gøres noget over for Børn, navnlig i Kjøbenhavn, hvor man synes ikke at have Spor af Tillid til Forældrene selv. Det maa man nemlig dog tilsidst komme til Klarhed over, at det er Forældrene og ikke Fabrikkerne og de andre Arbejsgivere, som misbruge og udbytte Børnene. Det forbyrder noget, at det er saa, naar man hører Socialdemokraterne fortælle, hvor stor Arbejdslønnen er bleven, og det er oplyst, at baade Manden, Hustruen og Børnene kunne arbejde paa Fabrikker, at Forældrene saa foruden at misbruge Børnenes Arbejdskraft oven i Købet sulter dem, saa at de komme smalkindede, magre og huløjede i Skolen, og at man derfor maa give dem fri Mad paa Skolen. Der maa da vist være noget andet i Vejen. Det blev ogsaa sagt den Gang, at der kunde være en anden Aarsag til at Børnene lide Mangel, end at de have for lille en Fortjeneste, og det turde være et Spørgsmaal, om ikke de andre Aarsager ere Hovedaarsagerne til Misbrugene og til at Børnene lide Sult i Kjøbenhavn. Ude paa Landet have vi langt større Tillid til Forældrene, og jeg mener, at vi have den bedste Kontrol i dem. Er der en Bondemand, som misbruger sin Hyrdedreng alt for meget, kan man være ganske rolig for, at Drengens Moder eller Fader nok skal henvende sig til Manden, og at han ikke faar ham næste Aar, og maaske tage de Drengen hjem med sig straks.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i alt væsentligt kan slutte mig til den ærede Ordfører i de Betragtninger, han fremkom med. Jeg anbefaler at vedtage Dagsordenen, og jeg tror, at ville vi have Sagen hurtig fremmet, hvad jeg vilde sætte megen Pris paa, er det den hurtigste Vej at lade Ministeren

sørge derfor. De Kommissioner, vi have, have jo ikke Ord for at arbejde særlig hurtig.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa gentage, at det er ikke Forslagets enkelte Paragraffer, der foreligger til Forhandling, men Forslaget om en Dagsorden, og jeg vil bede ærede følgende Talere at erindre dette.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Ytring af den ærede Ordfører (Philipsen), som kunde foranledige en Misforstaaelse. Det er nærmest som Formand i det Udvalg, der behandler denne Sag og for Tiden endnu behandler Spørgsmaalet om Bispising af Børn, at jeg vil understrege en Udtalelse, den ærede Ordfører kom med som en Sidebemærkning, og som jeg er bange for at man ikke skal have lagt tilstrækkelig Mærke til. Det var en Bemærkning om, at man i Kultusministeriet for Tiden bearbejder statistisk de Oplysninger, som Udvalget har forlangt angaaende Bispising af Børn. Jeg vil gerne udtrykkelig understrege, at denne statistiske Bearbejdelse i Kultusministeriet foregaar efter Udvalgets Ønske, og netop fordi Udvalget efter Samraad med Kultusministeren har ment paa den Maade at kunne fremme Arbejdet. Jeg ved godt, at det ikke var den ærede Ordførers Mening, men jeg vilde nødig, at Bemærkningen skulde misforstaas derhen, at der paa en vis Maade deri laa en Dadel over Kultusministeriet, fordi det havde paataget sig dette Arbejde. Det udføres som sagt efter Udvalgets Ønske og efter Samraad med Ministeren, for at Sagen kan blive fremmet.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Efter den Stilling, jeg indtog til dette Lovforslag ved første Behandling, har jeg kun med Tilfredshed kunnet se den Maade, hvorpaa Flertallet i Udvalget har ment at burde foreslaa denne Sags videre Fremme. Jeg tillod mig ved første Behandling at tage Afstand fra det foreliggende Forslag, for saa vidt det gik ud paa at lovgive i det hele om Børns erhvervsmæssige Beskæftigelse, medens jeg anbefalede og erklærede mig villig til at støtte en Udvidelse af Lov af 23de Maj 1873 og i det hele en Revision af denne Lov, for saa vidt den angik Spørgsmaalet om Børns Lavalder lige over for Arbejde og fabrikmæssig Virksomhed, og for saa vidt jeg ogsaa